440Clàssica&Jazz | Pol Avinyó | Actualitzat el 16/12/2019 a les 09:59

Comiat amb bon gust de boca

L'Orquestra de Cadaqués ofereix el seu darrer concert al Palau de la Música Catalana

L'Orquestra de Cadaqués, l'11 de desembre passat al Palau de la Música | Arxiu BCN Clàssics

Fa poques setmanes ens assabentàvem que l'**Orquestra de Cadaqués** és prenia un 'temps sabàtic i de reflexió', en paraules del seu director artístic **Llorenç Caballero**. El passat 11 de desembre vam viure al Palau de la Música Catalana de Barcelona el darrer concert abans d'inaugurar aquesta incògnita que es preveu llarga.

El concert va estar en mans del seu director principal, el mestre italià **Gianandrea Noseda**. La primera part la va protagonitzar el *Concert per clarinet i orquestra* (1791) de **Mozart**, la seva darrera obra orquestral, que tant va popularitzar l'adagio del segon moviment a la pel·lícula *Out of Africa* (1985), de Sydney Pollack. Com a solista va actuar el clarinetista suec **Martin Fröst**, habitual en repertori contemporani (només cal recordar-lo el febrer passat a L'Auditori amb el *Concert per a clarinet i orquestra* d'**Anders Hillborg**). El mestre **Noseda** va trobar una bona connexió amb **Fröst**, la seva lectura àgil, sense gaires detalls va servir perquè el solista es pogués desplegar, sobretot en l'adagio, i en petites virtuositats al Rondó que tanca l'obra.

La segona part era el plat fort, la imponent *Missa solemnis* (1830) de **Beethoven**. El cor escollit va ser el solvent **Cor estatal de Letònia**, veus amb sentit de l'estil i potencia suficient per omplir la sala amb so homogeni com a màxima virtut. Dins el quartet de veus solistes va sobresortir la veu del tenor **Josep Bros**, en un repertori que li va com anell al dit. Les dues veus femenines,

Ricarda Merbeth i **Olesya Petrova**, van complir i el baix **Steven Humes** va ser insuficient. La lectura de **Noseda**, tot i estar carregada d'energia, no va anar més enllà d'una lectura superficial, és va limitar a jugar amb temps àgils i en trobar l'equilibri sonor just.

Cadaqués s'acomiada amb un bon gust de boca no només d'aquest darrer concert sinó d'una història que va iniciar **Edmon Colomer** ara fa trenta-tres anys, i que ha donat tantes i tantes nits màgiques de musica clàssica.

Tornarem a sentir l'**Orquestra de Cadaqués** en els propers anys? Només els temps ens donarà la resposta.